

# Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY  
W NIEDZIELE 10 GROSZY

# groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH  
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA - SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

CZWARTEK, 13 GRUDNIA 1934

NR. 342

## POŻAR LUKSUSOWEGO HOTELU DOTYCHCZAS WYDOBYTO Z POD ZGLISZCZ 25 TRUPÓW

Nowy Jork, 12. 12. Tel. wł.

W jednym z hotelów w Lansing w stanie Michigan powstał katastrofalny pożar, największy, jaki notowano w ciągu ostatnich 10 lat. Spośród 200 gości hotelowych zginęło w płomieniach, według dotychczasowych przewidywań obliczeń, 25 osób. 50 osób doznało ciężkich poparzeń. Stan kilkunastu z nich jest beznadziejny. Nazwiska ofiar dotychczas nie są znane, ponieważ spłonęła księżka hotelowa z nazwiskami gości. Pewnym jest jednak, że wśród ofiar znajduje się wiele wybitnych osobistości politycznych, w hotelu bowiem zatrzymali się członkowie komisji parlamentarnej stanu Michigan, którzy mieli zebrać się na posiedzenie.

London, 12. 12. (PAT.)

W chwili wybuchu pożaru w hotelu Kerns w miejscowości Lansing luksusowy gmach był przepelniony. Pożar powstał nad ranem, wkrótce po godz. 5,

gdy jeszcze cały hotel pogrążony był w śnie. Ogień szerzył się z niesłychaną szybkością. W 10 minut później zawalił się dach. Nieszczęśliwi goście hotelowi, nie mogąc się wydostać z płonącego gmachu, skakali z okien do rzeki, po której

płynęła gęsta kora. Liczni strażacy ponieśli bohaterską śmierć w płomieniach. O 9-tej rano wspaniałe gmach zamienił się w dymiące zgliszcza, a ponieważ spłonęły również wszystkie księgi hotelowe, ustalenie nazwisk i liczby zaginionych

osób jest bardzo trudne. Narazie pozostaje tajemnicą, w jaki sposób powstał pożar. W chwili, gdy pożar zauważono, w całym hotelu zgasło światło elektryczne, a czerwone światła w pokojach, zwalniająca pożar, nie działały.

## Ciunkiewiczowa i jej trzech wspólnicy przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie

Kraków, 12. 12. (Tel. wł.)

Przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, znowu stanęła osławiona Marja Ciunkiewiczowa. Apeluje ona od wyroku Sądu Okręgowego, skazującego ją za złośliwe namówienie trzech osobników do wzięcia na siebie winy w jej słynnej aferze ubezpieczeniowej. Owi trzej osobnicy zostali przez nią zapłaceni, za co mieli zgłosić się na policję i przyznać się

do okradzenia Ciunkiewiczowej, w czasie kłedy zatrzymała się ona w „Grand Hotelu” w Krakowie. Zginęły jej wtedy futra i kosztowności. Ciunkiewiczowej szło o uzyskanie premii ubezpieczeniowej. W pierwszym jej procesie, została ona skazana na 15 miesięcy więzienia z zawieszeniem wykonania kary.

W jakimś czasie po zapadnięciu wyroku Ciunkiewiczowa, pragnąc zrehabilitować

się i uzyskać premię ubezpieczeniową, namówiła trzech osobników, a mianowicie Kołodziejkiego, Mrowca i Jagusińskiego, aby zgłosili się do władz policyjnych, przyznając się do popełnienia kradzieży w „Grand Hotelu” w Krakowie. Otrzymała oni jako wynagrodzenie banknot 1.000 frankowy i złoty medalion. Zarówno banknot jak i medalion znaleziono u niej w czasie śledztwa. Zmowa wydała się i Ciunkiewiczowa oraz jej wspólnicy dostali się na ławę oskarżonych pod zarzutem wprowadzenia w błąd władzy i usiłowania dokonania oszustwa ubezpieczeniowego.

Po rozprawie, jaka odbyła się w Sądzie Okręgowym w Krakowie w dniu 4 sierpnia br., Ciunkiewiczowa została skazana na półtora roku więzienia, Kołodziejki na rok, Mrowiec na 15 miesięcy, wreszcie Jagusiński na 10 miesięcy więzienia. Ciunkiewiczowa zaraz z sali rozpraw odprowadzono do więzienia, skąd dopiero teraz wróciła na salę sądową na rozprawę apelacyjną. Wygląda ona mizernie i znać na niej wyraźnie wpływ dłuższego pobytu w więzieniu.

### Prezydent Ratajski arbitrem

Poznań, 12. 12. (Tel. wł.)

Na zaproszenie Stronnictwa Narodowego wyjechał do Łodzi b. prezydent miasta Poznania Cyryl Ratajski, by wziąć udział w ostatecznym ustaleniu kandydatów na stanowisko prezydenta miasta Łodzi.

### Dowódca sił zbrojnych w Saarze

London, 12. 12. (PAT)

„Daily Mail” dowiaduje się, że głównodowodzącym siłami zbrojnymi, które będą użyte jako policja międzynarodowa w okresie plebiscytu w zagłębiu Saary, będzie Anglik gen. major Freyberg, jeden z bardziej zasłużonych oficerów z czasów wielkiej wojny, odznaczony krzyżem Victorii. Gen. Freyberg, który liczy zaledwie 44 lata, mianowany został gen.-majorem przed 4 miesiącami.

### Nadzór nad telefonami w Rumunii

Bukareszt, 12. 12. Tel. wł.

Ministerstwo wojny zakomunikowało, że amerykańskie towarzystwo telefonów będzie poddane nadzorowi technicznej komisji rzeczoznawców wojskowych, którzy otrzymali polecenie wydania odpowiednich zarządzeń w celu uniemożliwienia podsłuchu wszelkich rozmów telefonicznych.

### Aresztowania wśród młodzieży hitlerowskiej

Berlin, 12. 12. PAT.

„Baseler Nachrichten” donoszą, że w ciągu tegorocznego tygodnia aresztowano w Berlinie 40 członków organizacji młodzieży hitlerowskiej, wśród których znajdowali się obywateli zagraniczni.

### Mauzoleum Hindenburga

Berlin, 12. 12. PAT.

W myśl życzenia kanclerza Hitlera wielki pomnik zwycięstwa Hindenburga nad armią rosyjską, wzniesiony na polach Tannenbergu, zostanie zamieniony w mauzoleum ostatniego króla cesarskich Niemiec. Prochy Hindenburga przeniesione będą do jednej z baszt, a krzyż na środku dziedzińca będzie usunięty z okazji stworzenia wewnątrz murów placu dla przyszłych obchodów.



Magoroczna nagroda pokojowa Nobla została podzielona, przyczem połowę jej otrzymał prezydent konferencji rozbrojeniowej Artur Henderson. Wręczenie nagrody Hendersonowi odbyło się w Oslo bardzo uroczystie. Ilustracja przedstawia Hendersona (na lewo), wygłaszającego mowę po otrzymaniu nagrody.

## „Największa hańba cywilizacji amerykańskiej” Walka z bandytyzmem — Stosowanie kar cielesnych

London, 12. 12. Tel. wł.

Z Waszyngtonu donoszą, że w zwołanej z inicjatywy prezydenta Roosevelta konferencji w sprawie zwalczania bandytyzmu w St. Zjedn., biorą udział gubernatorzy wszystkich stanów, burmistrzowie wielkich miast, naczelnicy policji poszczególnych stanów, oraz najwybitniejsi prawnicy amerykańscy. Na posiedzeniu konferencji zabrał głos prezydent Roosevelt, który w dłuższym przemówieniu podkreślił konieczność kodyfikacji przepisów prawnych w sprawie bezpieczeństwa wszystkich stanów. Prezydent zakończył swe przemówienie wezwaniem do całego narodu amerykańskiego, a głównie do młodzieży, by czynnie współdziałała z władzami w zwalczaniu bandytyzmu „największej hańby cywilizacji amerykańskiej”. Wskazując na niebezpieczeństwo bandytyzmu, prezydent podkreślił, że w pierwszym rzędzie podrywa on poczucie bezpieczeństwa i stanowi poważną groźbę dla normalnego

życia społecznego. W wypadkach swych prezydent poruszył również kwestię prawa lynchu, zaznaczając, że wypadki samosądu tłumów rozpowszechniają się coraz bardziej, zagrażając normalnemu funkcjonowaniu prawa.

London, 12. 12. Tel. wł.

Z Nowego Jorku donoszą, że w ramach akcji dla zwalczania bandytyzmu i przestępczości prezydent policji nowojorskiej oświadczył na odprawie policji, iż stosowane dotychczas kary na przestępców uważa za niewystarczające i wobec tego poleca zastosowanie kar cielesnych. Policjanci miasta Nowego Jorku, którzy pochwycają przestępcę na gorącym uczynku, mają nakaz, przed rozpoczęciem normalnego postępowania, zbiec złoźczyńce — jak określono w instrukcji ustnej, zakomunikowanej oficerom policji — tak dotkliwie, by raz na zawsze albo wyrzekł się przestępstwa, albo wyniósł się poza granice Nowego Jorku.

Już we wtorek rozpoczynamy druk zajmującej powieści p. t.

## NIEWINNY SKAZANIEC

CZYLI

## PRZEZ PIEKŁO CIERPIEŃ DO SZCZĘŚCIA

Treścią powieści są niezmiernie zajmujące awanturnicze i intrygujące przygody młodego człowieka, niewinnie skazanego na więzienie i deportację do Australii, gdzie zakochuje się w córce generała. Po przebrnięciu piekła niesprawiedliwości, niebezpieczeństw, cierpień, trosk i dłuższym pobycie na wyspie bezludnej, młoda para zawija do cichej przystani małżeńskiej.







# Męczennica w Koronie

244

## STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Józefina Hernalis, prawowita małżonka barona Maksymiljana Kronau z Wiednia, opuszczona przez męża, przeżywała wielką tragedję życiową. Wreszcie dowiedziała się, że jest córką angielskiego lorda Corrigan, który zamienił ją, jako niemowlę, z swym synem nieprawego łoża. Gdy lord dowiedział się, że tajemnica jego została odkryta, spowodował wyśnięcie swej córki Józefiny na Sybir, gdzie zetknęła się ona ze swą dawną rywalką z Wiednia, hrabianką Felicją Szalenburg. Niedola połączyła obie kobiety węzłem serdecznej przyjaźni. Wkrótce jednak Felicja, wydając na świat syna, którego ojcem był jej mąż, zbrodniarz, podający się za ambasadora Brazylii, Olivareza, umarła. W tym czasie żona lorda Corrigan, przy pomocy dr. Tritoniego i cesarzowej austriackiej Elżbiety, uzyskała od cara Rosji ułaskawienie Józefiny. Na Sybirze przebywał również ojciec Felicji, skazany za nihilizm. Stary hrabia został również ułaskawiony, skoro jednak przybył do domku, w którym zamieszkiwała Felicja i Józefina, i dowiedział się o śmierci swej ukochanej córki, pomodlił się na jej grobie, pobłogosławił jej syna i, nie mając dla kogo żyć, złamany wrócił do kopalni, aby do końca życia dźwigać ciężkie, brzęczące kajdany. Tymczasem Maksymiljan, który postanowił naprawić wyrządzone żonie krzywdy, zabrał ją z Syberji i zamieszkał z nią blisko Petersburga. Od tego czasu upłynęło 17 lat. Syn Felicji, Feliks, wyrósł na dorodnego młodzieńca, a córka szczęśliwych małżonków Elżunia była również bardzo przystojną. Ponieważ Feliks zakochał się w Elżuni, a Maksymiljan i Józefina lękali się tego, aby Feliks nie odziedziczył po swym ojcu zbrodniczych instynktów, Maksymiljan wyznał Feliksowi całą prawdę o jego ojcu i wytłumaczył mu, że nie może on się nigdy ożenić z Elżunią. Ponieważ Elżunia została wysłana do Wiednia, Feliks opuścił dom i wyruszył pieszko w stronę Wiednia. Niedaleko Petersburga wszedł do hotelu jakiegoś żyda, gdzie zbierali się anarchiści. Tam też spotkał go Pedro de Branco, jego ojciec, który opowiada mu historję swego życia. Feliks nie wiedział jednak, że Pedro jest jego ojcem.

nieszczęśliwą Manuellę i dosłownie rozszarpały ją w mgnieniu oka!

Na ten widok ojciec oprzytomniał i, jak martwy, upadł na ziemię. Czy umarł, czy dostał pomieszania zmysłów — tego nie wiem, ale...

— A cóż Pedro? — przerwał Feliks cichym, drżącym głosem, nie mogąc się już doczekać końca opowiadania, które go tak bardzo zainteresowało.

— Pedro zdołał ująć do Cayenne i żył tam długo z pieniędzy, które ukradł swemu ojcu i Meritosowi. Nie prowadził się jednak uczciwie. Pił i używał wszelkich uciech świata, to też skradzione pieniądze topniały w szybkim tempie.

Wkońcu też wyczerpały się wszystkie tysiące i teraz udał się do Rio de Janeiro. Nie będę ci opowiadał szczegółowo, co tam robił, dość na tem, że pozostał tam całe dziesięć lat. Wier-



...w następnej chwili przeskoczył przepaść...

mi jednak, że w Rio de Janeiro nigdy przedtem nie popełniono tyle ciężkich kradzieży i bezczelnych włamań, jak wtenczas właśnie...

Pedro stał się pospolitym złodziejem. Stoczył się na samo dno i nawet nie myślał o dźwignięciu się z tego upadku.

Wiesz pewnie, że w Brazylii znajdują się liczne kopalnie brylantów. Jest ci pewnie również wiadomo, że kopalniami temi opiekuje się rząd.

W całym państwie kupowanie brylantów jest surowo zakazane, jeżeli sprzedający nie może się dostatecznie wylegitymować z prawnego posiadania ich. Robotnicy bowiem używają w kopalniach najrozmaitszych podstępów, aby wynosić brylanty i sprzedawać je na własną korzyść. To też mimo surowych zakazów zdarzają się wypadki niezwykle śmiałych i mądre obmyślanych kradzieży tych skarbów.

Pedro znalazł w Rio de Janeiro przyjaciela, z którym przez długi czas popełniał najsmielsze kradzieże, ale wkońcu przyjacielowi temu znudziło się już rzemiosło złodzieja i postanowił szukać szczęścia w kopalniach djamentów.

Pewnego dnia przyszedł on do Pedra i opowiedział mu, że znalazł dwa wielkie brylanty, bezcennej wprost wartości, że schował je w ziemi bez wiedzy inspektorów i dozorców.

Nie wie jednak, jak się do tego zabrać. Wiedząc zaś, że Pedro jest nadzwyczaj pomysłowy, że zawsze umie sobie ze wszystkim poradzić, przeto zwrócił się do niego z prośbą o pomoc w tym wypadku.

Pedro namyślił się przez chwilę. Wiedział on, jak ciężko karzą w Brazylii złodziei djamentów, ale chciwość zwyciężyła wszelką obawę. Wkrótce też coś postanowił.

— Przyjdź jutro. Ułożę cały plan! — rzekł.

Przyjaciel przyszedł nazajutrz o umówionej godzinie i obydwaj przyciszonym głosem rozmawiali długo przy zamkniętych drzwiach, a gdy odchodził uściśnęli sobie znacząco ręce. Wynikało z tego, że plan był ułożony. Plan, w którego realizację obydwaj wierzyli.

Kopalnia djamentów znajdowała się w głębokim wąwozie, tak, że o ucieczce na skały mowy być nie mogło. Było to najzupełniej wykluczone, choćby z tego względu, że żołnierze pilnowali wszelkich wyjść i mieli rozkaz zastrzelenia każdego, kto by z wąwozu wspinał się w górę w zamiarze ucieczki. A pomimo to Pedro był tak bezczelny, że właśnie na tej niebezpiecznej drodze chciał wykonać zamierzoną kradzież.

Na drugi dzień stał na oznaczonym miejscu, jak zwykle, żołnierz z nabiją i gotową do strzału bronią. Spojrzał

Robotnik podał mu dwa wielkie, niezmiernie kosztowne djamenty.

Oczy Pedra błyszczały chciwością. Tak mógł patrzeć tylko człowiek, który dla zdobycia skarbu nie zawahałby się popełnić największej, najbardziej wyrafinowanej zbrodni.

Pedro wziął je, obejrzał i wsunął do kieszeni.

— Te brylanty są istotnie prawdziwe i bardzo piękne — rzekł z okrutnym śmiechem — dlatego wołę je, jak widzisz, zatrzymać sam dla siebie. Nie lubię się dzielić. Taki już byłem zawsze w życiu i nie jest mi z tem źle.

I zanim robotnik zdołał odpowiedzieć, zanim się zorientował w sytuacji, pchnął go Pedro tak silnie, że nieszczęśliwy bez wydania jęku spadł na dół... Ciało jego runęło na samo dno i zostało zupełnie zmiążdżone.

Pedro uciekł.

Mundur oficera zapewniał mu wszelkie bezpieczeństwo, to też wszystko udało mu się narazie znakomicie. Ale później drogocenne kamienie zdradziły go.

Bo mało jest ukraść je i posiadać, ale trzeba je sprzedać, inaczej bowiem posiadanie ich niema celu.

Pedro udał się do pewnego żyda w Rio de Janeiro, znanego handlarza drogich kamieni i sprzedał obydwie kamienie za trzykroć sto tysięcy franków. Nieszczęście jednak chciało, że kupiec ten miał ucznia, który był obecnym przy sprzedaży, a który, mszcząc się na swoim pryncypale za jakąś obelgę, zdradził go i cała sprawa wyszła na jaw.

Żyd został natychmiast aresztowany i Pedro tak samo.

Żydowi jednak wytoczono tylko proces o kupowanie skradzionych rzeczy, to znaczy o paserstwo, Pedra natomiast skazano na śmierć za kradzież a przede wszystkim za podwójne morderstwo, dokonane na żołnierzu i na robotniku, który skradł obydwie te drogocenne kamienie.

Zdawało się, że niema dla niego ratunku, że wkrótce nie jego nędznego żywota, przerwie ręka sprawiedliwości, ale złoczyńcy dziwne czasem mają szczęście!

Poznał on, gdy siedział w więzieniu, pewną młodą, bardzo piękną Francuzkę, zwaną „Czerwona Lady“. — Właściwem jej nazwiskiem było Sullivan. Nadina Sullivan. Losy, które są tak rozmaite, zapędziły ją do Brazylii i tu pełniła ona funkcję sekretarki u Ramira de Olivarez, bardzo majątnego i wpływowego człowieka, zajmującego się przeważnie polityką a pozatem czerpiącego olbrzymie dochody z swych licznych i rozległych włości.

Owa „Czerwona Lady“ była obecną na posiedzeniu, na którym skazano Pedra na śmierć. Może jej było żal młodego i przystojnego człowieka, może chciała go pozyskać dla swoich planów, tego nikt nigdy się nie dowiedział, dosyć, że, przekupiwszy za grubą sumę strażę więzienia, posłała mu kropelę usypiające i nadające człowiekowi pozór trupa.

Pedro wypił je dzień przed straceniem i usnął. Cały jego wygląd zmienił się tak bardzo, że dozorca więzienia uznał go za umarłego i kazał przenieść do trupiarni, skąd ucieczka była już tylko drobnostką, albowiem trupiarni nikt specjalnie nie pilnował.

Teraz więc Pedro zniknął na dwa lata. Przepadł, jak kamień w wodzie i nikt nic więcej o nim nie słyszał.

Gdy Ramiro de Olivarez przeniósł się do innego miasta, Nadina wezwała Pedra, którego miejsce pobytu dobrze знаła, do siebie i wystarała mu się o intratne stanowisko pierwszego sekretarza u swego pana.

(Ciąg dalszy jutro)





# Niezwykły wybryk natury

## Stado gąsiąt w grudniu

Sosnowiec, w grudniu.

W ostatnich latach dość często obserwowujemy u nas niezwykle zjawiska w przyrodzie, spowodowane długotrwałym, prawdziwie południowym ciepłem. W ub. roku w miesiącach zimowych, w Dąbrowie zauważono kwitnące kasztany, a w Grodźcu południowy stok góry św. Doroty, pokrył się kwitnącymi stokrotkami.

Przed kilku tygodniami prasa donosiła, że w jednej z wiosek bułgarskich po raz drugi w tym roku zbierano czereśnie. We wrześniu drzewa zakwitły drugi raz, a w listopadzie wydały zupełnie dojrzałe i b. smaczne owoce. Podobnego zjawiska nie pamiętają dotąd w Bułgarii.

Podobny przewrót w przyrodzie wprowadza obecne ciepło grudniowe. Po lekkich, rannych przymrozkach, w południe słońce świeci jak latem, to też oszukane drzewa i kwiaty budzą się do życia. Z Czeladzi donoszą nam, że w ogródku p. Teodora Wieczorka, przy ul. Kilińskiego pięknie zakwitł duży krzew lewkonii, jak wiadomo kwiat b. delikatny i wrażliwy na zimno. Kwitną również primulki, oraz nieśmiertelniki.

Prawdziwy jednak wybryk natury stanowią młode gąsiątka w grudniu, których właścicielką jest młoda gospośka, p. Romana Najmanowa z Czeladzi, ul. Nowopogońska. Właścicielka miłego stadka piskląt zauważyła, jak para chowanych gęsi, mimo niezwyklej pory roku, poczęła zdradzać instynkty rodzicielskie. Nie przeskadzała im w wysiadywaniu na jajkach, a po kilku tygodniach z prawdziwym zdumieniem zauważyła, jak gęś wy-

prowadziła stado gąsiąt. Niezwykły ten wybryk natury jest przedmiotem licznych komentarzy a dom państwa Najmanów odwiedzany jest przez ciekawych, którzy chcą zobaczyć młode gąsiątka w zimie.



Stado młodych gąsiąt na tle krzewu a grestu, karmione przez młodą gospośkę, p. Romanę Najmanową w Czeladzi. Obok w ciepłym ubranku zimowym siedzi 5-letni synek gospodyni, Miecio, który z zainteresowaniem przygląda się piskletom.

## „Kafilierja” - krematorium zwierzęce

Każda większa rzeźnia, odpowiadająca współczesnym wymogom higieny, posiada szereg skomplikowanych często urządzeń. Bicie zwierząt odbywa się z zachowaniem pedantycznej czystości, mięso poddawane jest dokładnemu oglądzinom lekarzy weterynaryjnych i całego sztabu pracowników, badających je mikroskopowo na obecność trychin i innych bakterii. Ponieważ mięso po uboju nierzadko przechowywane jest przez pewien czas na miejscu, rzeźnia dysponuje więc odpowiednimi chłodnikami, obsługiwanej zazwyczaj przez własną fabrykę lodu.

Gdy po zabiciu zwierzęcia okaże się, że jego mięso z tych czy innych powodów nie jest zdatne do użytku, wówczas przeznaczone zostaje na zniszczenie. Podobny los czeka wszelką padlinę. Do niszczenia szczątków zwierzęcych dysponują większe rzeźnie t. zw. „kafilierja”, która jest swego rodzaju krematorium zwierzęcem. Zasadniczą częścią składową tego zwierzęcego krematorium jest wielki kocioł. Do niego wrzuca się szczątki, przeznaczone na zniszczenie i

gotuje w temperaturze 140° C pod ciśnieniem 3 atmosfer. Po 3 godzinach gotowania wypuszcza się z kotła pierwszy produkt, tłusty „rosół”. Wydobyty z niego tłuszcz, załadowany do beczek, zakupuja chętnie wytwórnie smarów, mydła itd. Z reszty pozostałości po wygotowaniu i odlaniu „rosołu” specjalna pompa wyciąga wodę i gazy. Po 3 godzinach działalności pompy wyjęty z niej produkt jest zupełnie suchy. Następną maszyną, do której się go wrzuca, rozdrabnia ten materiał na mączkę. Mączka z kafilierji jest produktem bardzo poszukiwanym przez hodowców i służy do karmienia trzody i drobiu. Tłuszcz i mączka, wytwarzane w kafilierji, jak wykazały badania lekarzy, są zupełnie pozbawione bakterii, choć w przeważnej części pochodzą z padliny. Wszystkie drobnoustroje giną bowiem w czasie 3-godzinnej gotowania w temperaturze 140° C. pod wysokim ciśnieniem.

Cały proces gotowania i wyciągania wody oraz gazów sygnalizowany był do niedawna w szerokim promieniu każdej

## Fotografie jubileuszowe

naszych Czytelników zamieszczać będziemy od 15-go bm. tylko z okazji zaślubin, srebrnego, złotego, lub diamentowego wesela, oraz urodzin Czytelników od 60 lat. — Przesłanych do redakcji fotografii nie zwracamy!

„SIEDM GROSZY”

## Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 12 grudnia 1934 r.

Papiery państwowe:  
3-proc. pożycz. budowlana 46.00, 5-proc. konwersyjna 64.50, 6-proc. dolarowa 72.75 — 73.72.75; 4-proc. dolarowa 53.50, 7-proc. stabiliz. 68.50 — 69.00 — 68.63; 7-proc. L. Z. Państw. B-ku Roln. 83.25, 8-proc. L. Z. Państw. B-ku Roln. 84.00; 7-proc. L. Z. b-ku Gosp. Kraj. 83.25, 8-proc. L. Z. b-ku Gosp. Kraj. 94.00, 7-proc. oblig. b-ku Gosp. Kraj. 83.25, 4 i pół proc. L. Z. Ziemi Kred. 51.75 — 52.00, 51.75.

Tendencja dla pożyczek przeważnie mocniejszą, dla listów niejednolita.

Devizy:

Belgia 123.67, 123.98, Holandia 358.25, 359.15, 357.35, Londyn 26.24, 26.37, 26.11, Nowy Jork kabeł 5.29,7/8, 5.32,7/8, 5.26,7/8, Paryż 34.93, 35.01, 34.85, Praga 22.13, 22.18, 22.08, Szwajcaria 171.53, 171.96, 171.10, Włochy 45.21, 45.33, 45.19, Berlin 212.65, 213.65, 211.65, Sztokholm 135.35, 136.00, 134.70.

Waluty:

Dolar pryw. 5.29, — Tendencja niejednolita.

## Poznańska giełda zbożowa

z dnia 12 grudnia 1934 r.

Ceny parytet Poznań.

Zyto cena tranzakcyjna tranz. 60 ton 16, Owies cena tranzakcyjna tranz. 30 ton 15.30, Makiebiański 37—40. Reszta notowań bez zmiany. Usposobienie spokojne.

Tranzakcje na odmiennych warunkach: żyta 540 ton, pszenicy 358 ton.

## Ogłoszenia

MARJAN NITECKI zgubił dokumenty. Znalazca zechce zwrócić za wynagrodzeniem do „Siedem Groszy” Sosnowiec 4534a

RZEŹNICTWO poszukuje zaraz czeladnika z kartą rzemieśniczą oraz sprzedawcę targową. Zgłoszenia do „Siedem Groszy” pod nr. 4535d.

ZA DŁUGI mojego męża Jana nie odpowiadam. Marta Jonderko, Kostuchna. 4531a

POSZUKUJĘ POKOJU UMEBLOWANEGO od zaraz w Katowicach. Adresy podawać do „Siedem Groszy”, Marjańska 5, pod „W. K.”

rzeźni bardzo przykra wonią. Obecnie kafilierje wielkich rzeźni pracują „bezwonnie”, wszelkie wydobywające się w czasie pracy gazy przepuszczane są bowiem przez specjalne filtry odwanajające.

Kafilierje noszą właściwie niesłusznie miano zwierzęcych krematoriów, nie spalają one bowiem szczątków zwierząt na bezużyteczny popiół, lecz zamieniają je na tłuszcz i mączkę, produkty bardzo poszukiwane.

K.k.

### UWAGA!

## NUMER GWIAZDKOWY 7 GROSZY

ukaze się w poniedziałek dnia 24-go grudnia br. w znacznie zwiększonym nakładzie i zawierać będzie 20. bogato ilustrowanych stron

Ogłoszenia do numeru świątecznego przyjmujemy do 22 grudnia godz. 12

## Przygody bezrobotnego Froncka



Hrabia Giuseppe Kretinello, wybrał się na polowanie; Froncek zajął się nagonką — „Ot tam zając, jaśnie panie!” —



Rzeczywiście tuż pod miedzą azarak siedzi — jak na dłoni, riesz się już Kretinello — dla zająca jaśnie żonie!



Zmierzył się więc pięknie, składnie, bardzo arystokratycznie — wziął na muszkę swą ofiarę i wypalił z hukiem ślicznie.



Ale cóż się okazało? Szarak — był zabawką Frankala! Nic z łowów dyplomatycznych, nici z tego polowanaka.

(Ciąz dalszy nastąpi.)

MIĘSIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ. 2.31 — PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA  
KATOWICE  
SOBIESKIEGO 11  
TELEFON 34-981  
P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH”  
1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15.  
OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.